

ब्राह्मणहरूको श्रेष्ठ भाग्य

आज रत्नागर बाबाले आफ्ना सौदागर बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको छ। सौदा सबै बच्चाहरूले गरेका छन्। को सँग सौदा गरे र कसले गरे? दुनियाँका हिसाबले त धेरै भोला बच्चा छन् तर भोला बच्चाहरूले चतुर-सुजान बाबालाई चिने। त्यसैले भोला भए कि चतुर भए? दुनियाँले जुन आफूलाई अनेक कुरामा चतुर सम्झन्छन् त्यसको तुलनामा तिमीहरू सबैलाई भोला सम्झन्छन् तर तिमीहरू सबैले उनीहरूलाई भोला भन्छौ किनभने चतुर-सुजान बाबालाई जान्ने समझ र चतुराई उनीहरूमा छैन। तिमीहरूले मूललाई जान्यौ, उनीहरू विस्तारमा गइरहेका छन्। तिमीहरू सबैले एकमा पदम पायौ र उनीहरूले अरब-खरब गन्दै नै रहे। पहिचान गर्ने आँखा, जसलाई श्रेष्ठ ज्ञानको आँखा भनिन्छ, त्यो कल्प-कल्प कसलाई प्राप्त हुन्छ? तिमी भोला आत्माहरूलाई। उनीहरूले के र किन, यस्तो र कस्तोको विस्तारमा खोज्दै नै रहन्छन् र तिमीहरू सबैले “उहाँ नै मेरो पिता हुनुहुन्छ”, मेरो बाबा भनेर रत्नागर सँग सौदा गर्नु। ज्ञान सागर भन, रत्नागर भन, रत्नहरूको थाली भरी-भरी दिइरहनु भएको छ। तिमी रत्नहरू सँग खेल्छौ। रत्नहरूद्वारा पालिन्छौ, रत्नहरूमा झुल्छौ, रत्न नै रत्न छन्, हिसाब गर्न सक्छौ— कति रत्न मिलेका छन्! अमृतबेला आँखा खुल्नासाथ बाबा सँग मिलन मनाउँदा रत्नहरू सँग खेल्छौ नि। सारा दिनमा धन्दा कुनचाहिँ गछौ? रत्नहरूको धन्दा गछौ नि! बुद्धिमा ज्ञान रत्नहरूको प्वाइन्ट गन्छौ। त्यसैले रत्नहरूको व्यापारी रत्नहरूको खानीको मालिक हौ। जति कार्यमा लगाउँछौ त्यति बढ्दै नै जान्छ। व्यापार गर्नु अर्थात् मालामाल बन्नु। त्यसैले व्यापार गर्न आयो! व्यापार गर्नु वा अब गर्ने हो! व्यापारी नम्बरवार छौ वा सबै नम्बरवन छौ? लक्ष्य त सबैको नम्बरवन छ तर नम्बरवन सदा रत्नहरूमा यति व्यस्त रहन्छन्, जसले गर्दा अरू कुरालाई हेर्न, सुन्न र सोच्न फुर्सत नै हुँदैन। मायाले पनि व्यस्त देखेर फर्केर जान्छ। मायालाई बारम्बार भगाउने मेहनत गर्नु पर्दैन। त्यसैले आज बापदादाले एकातर्फ ठूला-ठूला नाम चलेका ज्ञानी कहलाउने बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको थियो, के-के गरिरहेका छन्? अनेक कुराको ज्ञान छ, एउटा कुराको ज्ञान छैन। त्यो अन्तरमा ब्राह्मण बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको थियो। बापदादा पनि दुवैको अन्तर देखेर गीत गाइरहनु भएको थियो। तिमीहरूले पनि त्यो गीत गाउँछौ। जुन ब्रह्मा बाबालाई धेरै मन पर्छ, बापदादाले बच्चाहरूको लागि गाइरहनु हुन्छ, जुन आज ब्रह्मा बाबाले धेरै मस्तीमा गाइरहेका थिए— कितने भोले कितने प्यारे मीठे-मीठे बच्चे। जसरी तिमीहरूले बाबाको लागि गीत गाउँछौ नि। बाबाले पनि बच्चाहरूको लागि यही गीत गाउनु हुन्छ, त्यसरी नै त्यही स्मृति स्वरूपमा, कसको प्यारा छन्, कसको लागि मीठो छन्, कसले बच्चाहरूको गीत गाउँछ? यही स्मृतिले सदा निर्मान बनाएर स्व-अभिमानको नशामा स्थित गरिदिन्छ। यो नशामा कुनै नोक्सान छैन। यति नशा रहन्छ? आधा कल्प तिमीहरूले भगवानको गीत गायौ, अहिले भगवानले गीत गाइरहनु भएको छ। दुवै तर्फका बच्चाहरूलाई देखेर दया र स्नेह दुवै आइरहेको थियो।

ब्रह्मा बाबालाई आज भारतका र विदेशका अपरिचित बच्चाहरू विशेष याद आइरहेको थियो। दुनियाँले त उनीहरूलाई भि. आई. पी भन्छन् तर बाबाले ती बच्चाहरूलाई भि. आई. पी अर्थात् भेरी इनोसेन्ट पर्सनको

२०७५ जेष्ठ १३ आइतबार २७-०५-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज ३-१२-८३ मधुबन
रूपमा देखिरहनु भएको थियो। तिमीहरू सेन्ट हौ उनीहरू इनोसेन्ट हुन्। अब उनीहरूलाई पनि अन्वली
देऊ। अन्वली दिन आउँछ? तिमी लाइनमा उनीहरूको नम्बर अहिले पछाडि छ वा अगाडि छ? के
सम्झन्छौ? (साइलेन्सको ड्रिल)।

यस्तो विशेष साइलेन्सको शक्ति ती आत्माहरूलाई देऊ। अहिले संकल्प उठ्न थालेको छ— कुनै सहायता,
कुनै नयाँ मार्ग भेटिनु पर्छ। अहिले चाहना उत्पन्न भइरहेको छ। अब मार्ग देखाउने तिमीहरू सबैको काम
हो। “एकता र दृढता”— यी दुई साधन हुन् मार्ग देखाउने। संगठनको शुभ भावना, यस्ता आत्माहरूलाई
भावनाको फल दिलाउन निमित्त बन्छ। सबैको शुभ संकल्पले ती आत्माहरूमा पनि शुभ कार्य गर्ने संकल्प
उत्पन्न गर्छ। यही विधिलाई अहिले देखि नै अपनाऊ। फेरि पनि ठूलो कार्य तब सफल हुन्छ जब सबैको
शुभ संकल्पको आहुति पर्छ। बुझ्यौ? बापदादाले त यही सबैको लागि भन्नुहुन्छ— कुनै बच्चा बन्चित
नरहुन्। तिमीहरू सबै त मालामाल भयौ नि? अच्छा।

यस्ता श्रेष्ठ सौदा गर्ने श्रेष्ठ सौदागर, सदा रत्नद्वारा पालिने र खेल्ने मास्टर रत्नागर बाबाका अति स्नेही सदा
सहयोगी सिकीलधे, पहिचान गर्ने नेत्रधारी, सदा सेवाधारी, सदा मेरो बाबाको गीत गाउने, विशेष
आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग,
नमस्ते।

पार्टीहरू सँग भेटघाट

मद्रास निवासीहरूको लागि:— सबै उमंग-उत्साहमा छौ हैन? सबैको मनमा एउटै उमंग-उत्साह छ नि—
बाबालाई कसरी प्रत्यक्षता गर्ने? अहिले त स्टेज पनि तयार गरिरहेका छौ। स्टेज तयार गरिरहेका छौ
प्रत्यक्षताको झण्डा लहराउनको लागि। स्थूल झण्डा अरूले पनि लहराउँछन्, तिमीहरू सबैले कुनचाहिँ
झण्डा लहराउँछौ? कपडाको झण्डा लहराउँछौ, के गछौं? त्यो त भयो निमित्त मात्र तर वास्तविक झण्डा
कुनचाहिँ लहराउँछौ? बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने। बाबा आउनु भएको छ यो आवाज फैलाउने झण्डा
लहराउँछौ। यसको तयारी गरिरहेका छौ नि। सबै आत्माहरू जो बन्चित छन् उनीहरूलाई प्रकाश मिलोस्,
मार्ग मिलोस्। यही पुरुषार्थ सबैले गरिरहेका छौ र अगाडि पनि गर्नु छ। अहिले देखि यो लहर फैलायौ भने
मात्र त्यस समयमा चारैतिर यो लहर फैलाउन सक्छौ। यस्तो तयारी गरेका छौ हैन? सदा यस्तो सोच— जुन
आज सम्म कहीं भएको छैन, त्यो हामीले गरेर देखाउँछौं। नयाँ केही गर्नु छ। नयाँ कुरा यही हो— सर्व
आत्माहरूलाई परिचय मिलोस् र उनीहरूले थाहा पाउन्, वर्णन गरून्, अनुभव गरून् कि बाबा आउनु
भएको छ। अच्छा।

आमन्त्रित भाई बहिनीहरूको ग्रुप सँग:

सबैले आफूलाई विशेष आत्मा त सम्झन्छौ नि। विशेष आत्मा हौ वा बन्नु छ? बनौंला, हेरौं, विचार गछौं,
यस्तो भाषा बोल्नेवाला त हैनौ नि। आफ्नो महत्त्वलाई जान— हामी सबैको महत्त्व कति छ? जति बाबाले
बच्चाहरूको महत्त्वलाई जान्नुहुन्छ त्यति बच्चाहरूले आफ्नो महत्त्वलाई सदा याद गर्दैनन्। जानेका छन्
तर याद राख्दैनन्। यदि याद रहन्थ्यो भने सदा नै समर्थ बनेर अरूलाई समर्थ बनाउन, उमंग-उत्साह बढाउन

२०७५ जेष्ठ १३ आइतबार २७-०५-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज ३-१२-८३ मधुबन निमित्त बन्थे। त्यसैले निमित्त बन। जे हुनु थियो भयो। बितेकोलाई भुलेर वर्तमान, भविष्य सदा उमंग-उत्साह भएको बनायौ? चल्दा-चल्दै साधारण जीवनमा चल्ने आफूलाई अनुभव गछौं तर साधारण होइनौ। सदा श्रेष्ठ हौ। व्यवहार गन्थौ, पढाइ गन्थौ, प्रवृत्ति सम्हाल्यौ, यो कुनै विशेषता होइन। यो पनि साधारण हो। यो त अन्तिम नम्बरमा आउनेले पनि गर्छन्। त्यसैले जुन अन्तिम नम्बरकाहरूले पनि गर्छन्, त्यो आदि रत्नले पनि गरे भने के विशेषता भयो? आदि रत्न अर्थात् हरेक संकल्प र कर्ममा अरू भन्दा विशेषता होस्। दुनियाँको तुलनामा त सबै अलग भयौ, तर अलौकिक परिवारमा पनि जो साधारण पुरुषार्थी छन्, उनीहरू भन्दा विशेष होऊ। दुनियाँको हिसाबले अन्तिम नम्बरका पनि विशेष हुन् तर ईश्वरीय परिवारमा आदि रत्न हौ, विशेष हौ। त्यही हिसाबले आफूलाई हेर। बुज्जुकहरू सदा सानालाई सबै भन्दा राम्रो र सजिलो राय दिने, बाटो देखाउने हुन्छन्। त्यस्तै तिमी मुखबाट बोल्ने होइनौ, गरेर देखाउनेवाला हौ। त्यसैले हरेक कदम, हरेक कर्म यस्तो गर जो ईश्वरीय परिवारका आत्माहरूलाई विशेष देखियोस्। यही विशेष आत्माहरूको कर्तव्य हो नि। जसले तिमी विशेष आत्मालाई देख्छ, उसलाई बाबाको स्मृति आओस्। जसरी हेर यहाँ मधुबनमा अहिले पनि साकार रूपमा दिदी, दादीलाई देख्छन्, उनीहरूको कर्ममा विशेष के समाहित भएको देखिन्छ? बाबा देखिन्छ नि! यिनीहरू पनि साकार आत्मा हुन् नि। यिनीहरू ब्रह्मा जस्तो विशेष पार्टधारी त होइनन्, निराकार शिवबाबा जस्तो पनि होइनन्, ब्रह्मा जस्तो पनि होइनन्। ब्राह्मण हुन्। उनीहरू पनि ब्राह्मण तिमीहरू पनि ब्राह्मण त्यसैले जसरी उनीहरू विशेष निमित्त आत्मा भए, कसरी बने? जिम्मेवारी सम्झिए नि। जिम्मेवारीले नै विशेष बनाइदियो। त्यस्तै स्वयंलाई पनि अनुभव गछौं नि। तिमीहरू पनि जिम्मेवार हौ वा दिदी दादी मात्र जिम्मेवार हुन्? सेवाको क्षेत्रमा त तिमी नै निमित्त छौ नि। चारैतिर बापदादाले सबै विशेष आत्माहरूलाई निमित्त बनाउनु भएको छ। कोही कहाँ, कोही कहाँ। यति जिम्मेवारी सदा स्मृतिमा रहोस्। जसरी दिदी दादीलाई निमित्त देखिरहेका छौ। त्यस्तै तिमीहरूबाट सबैलाई अनुभव होस्। उनीहरूले सम्झिउन् यिनी आदि रत्न हुन्, यिनीहरूबाट हामीलाई विशेष उमंग-उत्साहको प्रेरणा मिल्छ। यिनीहरूले त भन्दैनन् नि हामी दिदी दादी हौ, हामीलाई मान तर कर्मले स्वतः नै आकर्षित गर्छ। त्यसैगरी तिम्रो विशेष कर्मले सबैलाई आकर्षित गरोस्। त्यति जिम्मेवारी छ? कमजोर त छैनौ नि? के गर्ने, कसरी गर्ने डबल जिम्मेवारी छ, यस्तो भन्ने होइनौ। छोड्यौ अनि छुट्यौ। यति बेहदको जिम्मेवारी हुँदा पनि बाबालाई हेर न। स्थूल जिम्मेवारी पनि देख्यौ नि। शिवबाबाको कुरा एकातिर राख, ब्रह्मा बाबालाई त साकारमा देख्यौ नि। ब्रह्मा बाबालाई जस्तो जिम्मेवारी स्थूलमा पनि कसैलाई छैन। तिमीहरूले सोच्दछौ— के गर्ने त्यस्तै वायुमण्डलमा रहन्छौं। वातावरण खराब रहन्छ। बकुल्ला ठुङ्ग आइरहन्छन्। चारैतिर आसुरी सम्प्रदाय छ। तर ब्रह्माबाबाले आसुरी सम्प्रदायको बीचमा न्यारा र प्यारा बनेर देखाउनु भयो। त्यसैले बाबालाई अनुसरण गर।

अब के गछौं? यहाँबाट गएपछि सबैले अनुभव गरून्— हाम्रो उमंग-उत्साह बढाउने स्तम्भ आए। बुझ्यौ? यस्ता बाबाको आशाका सितारा हौ। सानाको कुनै पनि कुरा दिलमा नराख। बुज्जुकहरूको दिल फराकिलो, विशाल दिल हुन्छ। सानो चित्त हुँदैन। जसरी ब्रह्मा बाबाले सबैको कमजोरीलाई समाहित गरेर श्रेष्ठ बनाइदिनु भयो त्यस्तै तिमी निमित्त बन। कहिल्यै पनि यो नसोच— यसले यस्तो गर्छ, यसले सुन्दै सुन्दैन।

२०७५ जेष्ठ १३ आइतबार २७-०५-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज ३-१२-८३ मधुबन नसुनेलाई पनि सुनेवाला बनाउनु तिम्रो काम हो। तिनीहरू साना छन् तिम्री ठूला छौ। ठूलो बदलिनु पर्छ। साना त हुन्छन् नै गुनासो गर्ने। तिनीहरूको कमजोरीलाई नहेर— बुझ्नुक बनेर कमजोरीहरूलाई समाहित गर्ने, बाबा समान बनाउनेवाला बन। यति जिम्मेवारी छ तिम्रो। यो जिम्मेवारीको फेरि स्मृति दिलाउनको लागि बोलाएको हो। बुझ्यौ? सागरका बच्चाहरू हौ नि। सागरले के गर्छ। समाहित गर्छ। सबैलाई समाहित गरेर ताजा बनाइदिन्छ। त्यसैले तिम्रीहरू पनि सबैको कुरालाई समाहित गरेर सबैलाई ताजा बनाउनेवाला हौ। जो आओस् उसले अनुभव गरौस्— यस विशेष आत्माको सँगले रंग चढ्यो। सहयोग मिल्यो। तिम्रीहरू पनि “सहयोग देऊ सहयोग देऊ” यस्तो भन्नेवाला त होइनौ नि! सहयोग दिनेवाला हौ। जब सुरु देखि सहयोगी बनेका छौ भने अन्त्य सम्म सहयोग दिनेवाला साथी बन्छौ नि? यति सहयोग दियो भने त साना उड्छन्। जुन पनि स्थानमा तिम्रीहरू जान्छौ त्यो स्थान उड्नेवाला स्थान बन्छ। तिम्रीहरू उड्ने यान बनेर जाऊ, जो पनि बसोस्, सम्पर्कमा आओस् त्यो उडोस्। बापदादालाई खुशी छ, कुनचाहिँ? कति साथी छन्। जब समानलाई देखिन्छ तब समान बच्चाहरूलाई देखेर बाबालाई खुशी हुन्छ। अहिले यहाँ थोरै आएका छौ, अरू पनि छन्, जति पनि आएका छन्, त्यतिलाई पनि देखेर बाबा खुशी हुनुहुन्छ। अब उड्ने यान बनेर सबैलाई उडाऊ। हाम्रो भाइहरूले यति मेहनत गरेका छन्, दया लाग्छ नि। सहयोग देऊ र उडाऊ।

यही सेवा हो विशेष आत्माहरूको। जिज्ञासुलाई सम्झायौ, कोर्स गरायौ, मेला गच्यौ। यो सबै भइरहन्छ। मेलामा पनि तिम्री विशेष आत्माहरूको विशेषता देखुन्। तिम्री खडा हुनासाथ सबैलाई उमंग आओस्। काम गर्नेहरूलाई विशेष उमंग-उत्साहको नै सहयोग चाहिन्छ। काम गर्ने तिम्रो साना भाई-बहिनीहरू धेरै आएका छन्। तिम्री बुझ्नुको काम हो ती साथीहरूलाई स्नेहको दृष्टि दिने, उमंग-उत्साहको हात दिने। तिम्रीलाई देखेर बाबा याद आओस्। सबैको मुखबाट निस्कियोस् यिनी त बाबाको स्वरूप हुन्। जसरी यी दुईको लागि (दिदी दादीको लागि) निकलन्छ— यी बाबाको स्वरूप हुन् किनभने सेवामा यथार्थ कर्म गरिरहेका छन्। यसैगरी दृढ संकल्पको स्वरूपको समारोह अवश्य मानाऊ। के बुझ्यौ? तिम्रीहरू त तूफानमा आउँदैनौ नि? तूफान देखि पार हुनेवाला हौ। तूफानमा आउने होइनौ। तिम्री नमुना हौ नि। तिम्रीहरूलाई देखेर सबैले सम्झन्छन्, यसरी नै चलनु छ, यस्तै हुनु छ। त्यसैले यति ध्यान रहोस्। अच्छा।

वरदान:— निर्विघ्न स्थितिद्वारा वायुमण्डललाई शक्तिशाली बनाउने मास्टर सर्वशक्तिमान् भव

तिम्रो सेवा हो पहिला स्वलाई निर्विघ्न बनाउनु फेरि अरूलाई निर्विघ्न बनाउनु। यदि स्वयं नै विघ्नहरूको वश भइरह्यो भने अन्त्यमा निर्विघ्न रहन सक्दैनौ, त्यसैले धेरै समय देखिको निर्विघ्न स्थिति बनाऊ, कमजोर आत्माहरूलाई पनि बाबाद्वारा प्राप्त भएको शक्ति दिएर शक्तिशाली बनाऊ, मास्टर सर्वशक्तिमान् हुँ— यस स्थितिको अनुभव गर तब वायुमण्डल शक्तिशाली बन्छ।

स्लोगन:— जो रोयल बाबाको रोयल बच्चा हो, उसको हर चलनमा रोयल्टी देखिन्छ।

शब्दार्थ:— रोयल= श्रेष्ठ, शाही। रोयल्टी= सभ्यता